Будь здорова, Чорногоро!
Вже вовік тя покидаю!..
Муть в трембіту браття грати,
Я вже з ними не заграю.
Бо заграють тарабани —
Ті цісарські та голоснії,
Та цісарська музик-банда!..
Місяць світить, та не гріє...

Та не жаль ми, браття, того
Мого персня дорогого,
Що у дар дам тарабанцям,
Але жаль ми лиш одного —
А то: кучера лиш того,
Що чесала рідна мати...
Ножички цісарські срібні
Гарно вміють підтинати!

Будь здорова ж, Чорногоро!
І трембіто! і кедрино!
Що вни шепчуть? "Не загинеш?"
Знаю й сам, що не загину!
Гуцулові домовина —
Лиш з кедрини споконвіку!
Будь здорова, моя кедро,
Нім горі ся вернуть ріки!